

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2016/2313**af 8. december 2016****om bemyndigelse af visse medlemsstater til i Den Europæiske Unions interesse at acceptere Republikken Koreas tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81, stk. 3, sammenholdt med artikel 218,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Union har sat sig som et af sine mål at fremme beskyttelse af børns rettigheder, jf. artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union. Foranstaltninger til beskyttelse af børn mod ulovlig bortførelse eller tilbageholdelse er en væsentlig del af denne politik.
- (2) Rådet har vedtaget forordning (EF) nr. 2201/2003 ⁽²⁾ (»Bruxelles IIa-forordningen«), der sigter mod at beskytte børn fra skadelige virkninger af ulovlig bortførelse eller tilbageholdelse og mod at indføre procedurer, der skal sikre, at disse børn hurtigt vender tilbage til deres sædvanlige opholdssted, og at samværsretten og forældremyndigheden beskyttes.
- (3) Bruxelles IIa-forordningen supplerer og styrker Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser (»Haagerkonventionen af 1980«), hvorved der på internationalt niveau indføres et system af forpligtelser og en samarbejdsordning mellem de kontraherende lande og mellem centrale myndigheder og sigtes mod at sikre hurtig tilbagegivelse af ulovligt bortførte eller tilbageholdte børn.
- (4) Alle Unionens medlemsstater er parter i Haagerkonventionen af 1980.
- (5) Unionen opfordrer tredjelande til at tiltræde Haagerkonventionen af 1980 og støtter den korrekte gennemførelse af Haagerkonventionen af 1980 ved blandt andet sammen med medlemsstaterne at deltage i de særlige kommissioner, som der regelmæssigt nedsættes under Haagerkonferencen om International Privatret.
- (6) En fælles retlig ramme gældende for Unionens medlemsstater og tredjelande kunne være den bedste løsning på følsomme sager om international bortførelse af børn.
- (7) Haagerkonventionen af 1980 fastsætter, at den finder anvendelse mellem et land, der tiltræder konventionen, og de kontraherende lande, der har erklæret, at de accepterer tiltrædelsen.
- (8) Haagerkonventionen af 1980 tillader ikke, at regionale organisationer for økonomisk integration såsom Unionen bliver part i den. Unionen kan derfor ikke tiltræde konventionen og heller ikke deponere en erklæring om accept af et land, der tiltræder konventionen.
- (9) I henhold til Den Europæiske Unions Domstols udtalelse 1/13 falder erklæringer om accept i henhold til Haagerkonventionen af 1980 ind under Unionens eksterne enekompetence.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 5.10.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældres ansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1).

- (10) Republikken Korea deponerede den 13. december 2012 sit instrument til tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980. Haagerkonventionen af 1980 trådte i kraft for Republikken Korea den 1. marts 2013.
- (11) Flere medlemsstater har allerede accepteret Republikken Koreas tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980. Det er på baggrund af en vurdering af situationen i Republikken Korea blevet konkluderet, at de medlemsstater, der endnu ikke har accepteret Republikken Koreas tiltrædelse, er rede til i Unionens interesse at acceptere Republikken Koreas tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980.
- (12) De medlemsstater, der endnu ikke har accepteret Republikken Koreas tiltrædelse, bør derfor bemyndiges til deponere deres erklæring om accept af Republikken Koreas tiltrædelse i overensstemmelse med betingelserne i denne afgørelse. Den Tjekkiske Republik, Irland og Republikken Litauen, som allerede har accepteret Republikken Koreas tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980, bør ikke deponere nye erklæringer om accept, da de eksisterende erklæringer bevarer deres gyldighed i henhold til folkeretten.
- (13) Det Forenede Kongerige og Irland er bundet af Bruxelles IIa-forordningen og deltager i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.
- (14) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. De medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, bemyndiges hermed til i Unionens interesse at acceptere Republikken Koreas tiltrædelse af Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser (»Haagerkonventionen af 1980«).
2. De medlemsstater, der er omhandlet i stk. 1, deponerer senest den 9. december 2017 en erklæring om accept i Unionens interesse af Republikken Koreas tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 med følgende ordlyd:

»[Fulde navn på MEDLEMSSTATEN] erklærer at acceptere Republikken Koreas tiltrædelse af Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser i overensstemmelse med Rådets afgørelse (EU) 2016/2313«.
3. Hver medlemsstat underretter Rådet og Kommissionen om sin deponering af erklæringen om accept af Republikken Koreas tiltrædelse og meddeler Kommissionen erklæringens ordlyd senest to måneder efter deponeringen.

Artikel 2

De medlemsstater, der har deponeret deres erklæring om accept af Republikken Koreas tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 inden datoen for vedtagelse af denne afgørelse, fremsætter ikke en ny erklæring.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Denne afgørelse er rettet til alle medlemsstater med undtagelse af Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Irland og Republikken Litauen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. december 2016.

På Rådets vegne

L. ŽITŇANSKÁ

Formand
